

Lezing Thomas Rau

De Tirrel is een uniek project. Om ons project vorm te geven, laten we ons óók graag inspireren door anderen... Bijvoorbeeld mensen die op een andere manier naar de wereld kijken. In dat kader hebben we Thomas Rau uitgenodigd. Thomas Rau is vooral bekend van discussies over duurzaamheid. Doel van dit bezoek was om ons te laten inspireren als het gaat om vormgeven van de Tirrel. Dat gaat verder dan een gebouw of hoe duurzaam het gebouw is. Het gaat om hoe we kijken naar ons handelen en dit vertalen in de Tirrel. Hoe we kijken naar onze droom en hoe we deze kunnen verwezenlijken. Doen we de goede dingen?

Thomas Rau begon met een lezing waarin hij de opgaven van morgen benoemde. “Verandert de mens en verandert de behoefte? Nee. Maar we willen op een nieuwe manier de oude behoefte bedienen.” Welke ingrijpende stappen zijn nodig om de omslag van duurzaamheid naar levensvatbaarheid te maken?

Grondstof blijft waardevol

Rau spreekt van een lineaire economie: “Alles is erop gericht producten zo snel mogelijk naar de prullenbak te laten verhuizen, en nieuwe producten te kopen. Aan het eind van 'het lijntje' betekent dat, dat de consument verantwoordelijk is voor de afvalberg.” Rau stelt daar tegenover een circulaire economie voor, waarbij niet de consument opgezadeld wordt met het afval, maar waarbij materiaal gezien wordt als grondstof die je kunt blijven gebruiken.

De consumptiemaatschappij is het bewijs van slecht rentmeesterschap. “We zijn het slachtoffer van foute verdienmodellen die macht en verantwoordelijkheid uit elkaar halen. Als een product eenmaal verkocht is, heeft de producent geen verantwoordelijkheid meer voor een verantwoorde omgang met de grondstoffen. Om macht en verantwoordelijkheid bij elkaar te brengen, moet de producent eigenaar blijven van wat hij op de markt brengt. Als je rentmeester van iets wordt, dan behandel je iets dat niet je eigendom is, alsof het je eigendom is.”

Ik wil licht, niet perse een lamp

Met voorgaande in ogenschouw komt Rau tot verrassende concepten en inzichten. Zo zouden bijvoorbeeld gloeilampen en wasmachines veel langer meegaan als fabrikanten hun verantwoordelijkheid nemen. Het product als service vereist een verandering in denken. Je wilt geen lamp, maar licht. Dan leg je de verantwoordelijkheid daar waar die hoort. De fabrikant heeft stroom nodig om mij licht te leveren. En ineens is daar een lamp die vijftien jaar brandt. En zo heeft hij nog meer voorbeelden:

Met een witgoedfabrikant en een woningcorporatie biedt hij de meest energiezuinige wasmachines en koelkasten op prestatiebasis aan sociale huurders aan. Voor een gemeente realiseerde hij een uitbreiding van het monumentale gemeentehuis – het eerste gebouw als grondstoffendepot waarin alle gebruikte materialen tijdelijk zijn opgeslagen en over twintig jaar kunnen worden hergebruikt.

Deze korte samenvatting van zijn inspirerende lezing doet hem veel tekort. Meer kan je erover lezen in zijn boek: *Material Matters*.

Wat kunnen we hiermee in de Tirrel?

Na de lezing hebben we gesproken over kansen voor de Tirrel. Als je kijkt naar de visie op doelgroep en gebruik is het een uniek concept. Hoe mooi zou het zijn als we ons unieke concept nog iets extra's kunnen geven door bijvoorbeeld ook anders om te gaan met het gebouw zelf, met de bouw of met de exploitatie? Hoe maken we de Tirrel nog meer duurzaam dan we zelf al via de gebaande paden voor mogelijk hadden hielden? Diverse ideeën werden met elkaar gedeeld.

Lees verder >

Kunnen we materialen die vrijkomen bij de sloop elders in de Provincie hergebruiken bij de bouw van de Tirrel? En het geld dat daarmee wordt bespaard weer teruggeven?

Kunnen we het dak van de Tirrel aanbieden aan organisaties die er vervolgens op een eigen manier voor moeten zorgen dat de Tirrel energie en licht heeft?

Welke aspecten van de Tirrel kunnen we op basis van service inkopen? Dus niet het product of materiaal zelf kopen, maar juist huren.

Hoe kunnen we onze kinderen inzetten bij -de bouw en ontwikkeling van- de Tirrel om het maximale uit de Tirrel te halen? Zij hebben een open mind en denken niet in beperkingen.

Vervolg

We laten het niet bij deze lezing zitten. De betrokkenen bij de Tirrel willen hier echt werk van maken. Er komt dan ook zeker een vervolg. Daarbij nemen we de tip van Thomas Rau ter harte: "Ga een begin maken om het anders te doen. Ga niet proberen alles anders te doen, anders komt niets van de grond. Ga oefenen." En dat gaan we doen.

Wie is Thomas Rau?

Thomas Rau is ondernemer, architect, innovator, inspirator en visionair. Zijn motto is 'guided by the future'. Hij laat zich in al zijn handelen leiden door wat er in de toekomst nodig is en niet door wat op dit moment haalbaar is.

Rau levert al jaren een grote bijdrage aan de nationale en internationale discussie over duurzaamheid, het gebruik van hernieuwbare energiebronnen in de architectuur en aan de vraag hoe te handelen in het licht van de huidige grondstoffen schaarste. Thomas Rau benoemt de opgaven van morgen en weet met zijn enthousiasme, energie én humor zijn publiek en opdrachtgevers te overtuigen van de ingrijpende stappen die nodig zijn om de omslag van duurzaamheid naar levensvatbaarheid te maken.

Vragen of contact?

U kunt ons een e-mail sturen: info@detirrel.nl

